

se mü wirastus olli. Siiski wanna Larensi moor, kelle südda agga rahha järrele himmustas, ja ka omma wanna warrandust tahtis hoida, ütles wimaks: meie olleme sedda mollemad kuulnud, ei minna peäse teistwisi ennast. Ja teine moor, kes ka lotis oõsa sest sawa, finnitäs tedda wägga, selle nou siisse jada. Seddamõda hakkas ta weel selsammal päwal ommad walmistamisse waewad kaudma — kõrwetas ennast nõggestega ülle ja ülle, ja ei sõnud enne kui teisel päwal. Selsammal teisel päwal sõditis temma ka linna, sedda uut labbidast ostma. Agga temma õnnetussetõ juhtus ka se, et ta monnetõ filmapiigutõ üttsi poe siisse jät; sest senni wottis temma ühhe labbida, ja peitis sedda omma põlle alla; agga kaupmees tundis sedda kohhe waia, ja wiis tedda sundja jure, kus tedda kurjaste rogit. Kui ta kohhe omma süüd õlleks tunnistan, ehk siis temmal õlleks andeks antud, agga ta salgas nenda kui ikka. Siiski õstis temma sedda, ning kõrwetas ennast nüüd iggapäaw nenda, et tal wiimaks rahho ei olnud mitte mais egga puis. Ja päwa takka sai üks waene temma sõmisse oõsa ennesele.

Ei sedda mõistnud ükski ärra, kust se tulli, et se wanna kowwa süddamega innimenne, ni heldeks jäi. Ehk ta näab omma surma ja parrandab meest, ütles monni, ja keif kiitsid sedda. Nenda näitab mitto, meest parrandawa, ja se ei õlle õmmeti muud

ühtegi, kui et temma kawwalus agga pannes temma seestpiddise kurjusse ümber waggadusse munderi, ja seddagi ni kawaks agga kui temma pat nisugust warjo tarwitab. Kui mitto õige innimesse tõsist waggadust rõhhowad nisuggused nurka. Agga iggawenne kättemaksja wottab iggawhhe ennese süddame seest sedda tunnistanst wälja, mis meie rahho finnitab ehk ka utab.

Sepärrast: kui innimesed sind kiitwad, ja sinno enne se süddame tunnistas mõistab sind selle kitusse al hukka, siis ärra sa ellades uhkeks selle kitusse pärrast, waid noua sedda takka, mis sind, hinge heites, weel rõmustab. Sest igga teine rõõm on kui maggus surma rõhhi — maggus suus; agga polletab siiskitonda.

Waesel Larensil olli keigesureimat waewa siin jures; sest wend ei ütlenud temmale sest ühtegi, ja piddi õmmeti ka igga teisel päwal sõmata õllema.

Sest wanna moor soi iggal teisel päwal sedda rõhkeminne, ja katsus sepärrast sedda, mis waesed kullutasid, se läbbi siisse sada, et ka mees sõmata jäi. Ja kui ta selle pärrast torrises, ütles naene, et waesed ka temma eest piddid palluma.

Wanna Larensi moor ja teine moor käisid nüüd allati teine teist waatmas, ja aiastid jutto kül honnette, kül aiade warjul ja wanna Larensi olli nell õige tülits. Ruhhe pannes agga tedda, kui se